

هو الابهی - یا من اهتدی الی الصراط المستقیم قد اشرق...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۸۰

هو الابهی

یا من اهتدی الی الصراط المستقیم قد اشرق الأرض بنور ربها و اضاءت الآفاق باسراق صبح الهدی من افق العراق و تزینت الجنان بمشاهدة جمال الرحمن و اخضرت الرياض بفیض سحاب العرفان و فاضت الحیاض بامواج بحر الايقان و انتعش الوجود بنفحات قدس انتشرت من ساحة الجود و مرّت نسמת الله و احیت الامکان بروح الرحمن و الغافلون فی خسران عظیم و المحرومون فی خذلان مبین و انک فاشکر ربک الکریم علی هذا الفضل العظیم بما هداک الی هذا المعین العذب السّاع السّلسبیل و نور بصرک بمشاهدة الانوار و شرح صدرک بفیوضات الاسرار و ادخلک فی ظلّ سدرۃ المنتهی فسبحان ربّ الابهی.

ع ع

ای طالب رضای الهی بعضی از نفوس کلمه ای از کتاب الهی نفهمیدند و خود را مقتدای عالم خوانند و از بحر معانی قطره ای نچشیدند و خویش را بحر اعظم اسرار ربّانی شمردند عمرورا به الف نویسند و عاکفون را عافکون بنگارند و خود را مطلع اسماء و صفات شمردند و از این عجیب تربی خردانی چند نیز پیروی کنند و وسیله حیات و نجات طلبند. و این ظهور اعظم با وجود آن که به شتونی ظاهر شد که ملکوت وجود مبهوت گردید و جمیع السن به نعت و ثنائش ناطق گشتند در مدت چهل سال از علما و فضلاهی جمیع عالم و نحریر امم در ساحت اقدس حاضر گشتند و هریک از غوامض مسائل الهیه سؤال مینمود و از

ORIGINAL

AUDIO

معضلات حقائق حکمیہ استفسار میکرده و جمیع جواب مقنع استماع مینمودند به قسمی که جمیع به امواج علمیہ بحر حضرت کبریا اقرار نموده و الآن مینمایند و از این گذشته بحر آیات بود که از فم مطہر در ہیجان بود باوجود این، قطرہ محدودہ را با این بحر اعظم مقارن گان کردند و ذرہ مفقودہ را به شمس قدم مماثل دانستند ای کاش به این قدر کفایت مینمودند بل ظنوا ما ظنوا و اعتراضوا و استکبروا علی رب العالمین. ع ع

